

Poštovani/a,

Zovem se Mladen Ćosić, imam 62 godine i sa suprugom živim u IJsselmuiden-u. Imamo dvoje djece ali oni više ne žive kod kuće. Moja kći ima 37 godina, a moj sin 34 godine. Pišem ovo pismo kako bi vam ispričao o našoj višejezičnoj obitelji i ulozi koju Knjižnica igra u našim životima.

Rođen sam u Bosni i Hercegovini. Zbog tamošnjeg rata s obitelji sam prije 30 godina došao u Nizozemsku. Kod kuće sa svojom suprugom govorim naš materinski jezik, hrvatski. Ali ponekad govorimo i nizozemski ili mješavinu hrvatskog i nizozemskog. Od nekih nizozemskih riječi napravimo hrvatske riječi. Kad su djeca kod kuće uglavnom govorimo nizozemski.

Važno nam je da djeca još uvijek znaju govoriti hrvatski kako bi uvijek bila svjesna svojih korijena. Buduća generacija također mora poznavati materinski jezik, kako bi šira obitelj i rodbina mogla međusobno komunicirati. Moj će sin dobiti dijete u kolovozu i nastavlja tu misao. Sin mi je rekao da ću s unukom morati govoriti samo na hrvatskom. Smatra da govorim nizozemski s naglaskom. Ne želi da njegovo dijete to tako čuje. A meni je lijepo prenositi svoj materinski jezik!

Djeca su rođena u Bosni, imala su 7 i 4 godine kada smo došli u Nizozemsku. Mi smo tada pokušali s njima razgovarati na nizozemskom. Moj sin sada kaže da to nije bilo dobro. On smatra da smo trebali više pažnje posvetiti materinskom jeziku. Sada sam i ja zapravo istog mišljenja. Tada sam pomislio, djeca su spušve, trebaju čuti što više nizozemskog jezika.

Prije smo svi bili učlanjeni u Knjižnicu. Sada više nismo. Puno sam pročitao na svom jeziku i još uvijek čitam. Knjige su moji najbolji prijatelji. Osjećam se dobro među knjigama. Ali u mojoj lokalnoj knjižnici nema ništa na hrvatskom jeziku. Volonter sam u Knjižnici Kampen, ali trenutno ne koristim svoju višejezičnost u Knjižnici.

Kako bi se više pažnje posvetilo drugim jezicima i kulturama, Knjižnica bi mogla organizirati večeri ili popodneva na temu neke države. Turska večer ili bosanska večer. Mi, govornici kojima nizozemski nije naš materinski jezik, mogli bismo pričati o našoj zemlji. Mogla bi se i proširiti višejezična ponuda. Trenutno ima premalo prave književnosti. Mogao bih pomoći proširiti zbirku. Mogao bih s godišnjih odmora donijeti knjige ili stupiti u kontakt s veleposlanstvom i zamoliti ih za knjige. Bilo bi dobro kada bi se Knjižnica više povezala sa stranim knjižnicama. Na taj se način možemo sprijatelжити s knjižnicama u drugim zemljama. Možemo u Knjižnici osnovati radnu skupinu kako bismo vidjeli na koji način možemo pribaviti određene knjige, istražiti iz kojih zemalja dolaze ljudi koji žive u regiji. Pobrinuti se da se i njihova književnost može ovdje čitati. Tako ćemo od Knjižnice napraviti ugodno mjesto sa zbirkom knjiga za svakoga iz svake države!

Srdačan pozdrav,

Mladen Ćosić

